

νὰ μὴν ἀγοράζωμεν Βρόμην ἢ ⁹/ χορτάρι μέ τὸ ἀμάξι¹ εἰς τὸ παζάρι, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ ¹⁰/ τὰ τζηγκηρίατους, καὶ ψωμί νὰ μὴν ψήνῳμεν εἰς τὰ ¹¹/ κοπτώρια, καὶ ἄλλα παράλογα καὶ δυσφόρητα περιο-¹²/ρίσματα, πρ(ὸς) τὰ ὅποια λυπούμενοι οἱ Ταπεινοὶ Πραγ-¹³/ματευταί, μετὰ πολλῆς συνδρομῆς καὶ κόπου τοῦ Προ-¹⁴/εστῶτ(ος) κὺρ Θεοδώρου Ἰωάννου, καὶ μπασιὰ κὺρ Στάμου ¹⁵/ Κῶστα καὶ ἐτέρων Χρησίμων, μόλις ἐκέρδεσαν Χαριστι-¹⁶/κὸν Κομμισσιόνι² παρὰ τοῦ Ὑψηλοτάτου Γουβερνίου τῆς ¹⁷/ Τρανσυλβανίας, συνευδοκήσαντ(ος) τοῦ Ἐξοχωτάτου ¹⁸/ Γουβερνάτωρ(ος), κυρίου κυρίου Σιγισμούνδου Κόρνις ντὲ ¹⁹/Γκόντζ Ῥούσκον, ὅτι νὰ εἴμεσθεν εἰς τὰ πάντα ἐλεύ-²⁰/θεροι καὶ ἀπείρακτοι ὥσαν καὶ πρῶτα. Ὅθεν καὶ διὰ ἐν-²¹/θύμησιν εἰς τοὺς ἐρχομένους χρόνους, ἐσημειώσαμεν ²²/ ἐδῶ μέσα εἰς τὸν Κώδικα τῶν Πραγματευτῶν, διὰ νὰ εἰ-²³/ναι οἱ Ῥωμαῖοι τῆς Κομπανίας τοῦ Σιμπινίου ἐλεύθεροι ²⁴/ καὶ σλόμποδοι εἰς ὅλα, νὰ ἀγοράζουν εἰς τὸ παζάρι, χω-²⁵/ρίς κανένα ἐμπόδιον, καθῶς καὶ αὐτοὶ διὰ στόματ(ος)³ ²⁶/ ἀποφάσισαν.

Ἡ απαγόρευση παραβίαζε εὐθέως τὸ Προνόμιο τοῦ Λεοπόλδου τοῦ Α' (1701)⁴.

Ὁ διορισμένος ἀπὸ τὸν αὐστριακὸ αυτοκράτορα Κυβερνήτης τῆς Τρανσυλβανίας καὶ τὸ κυβερνητικὸ συμβούλιο, ὡς εκπρόσωποι τοῦ αυτοκράτορα, μπορούσαν νὰ ἐκδίδουν κανονιστικὲς πράξεις ιεραρχικὰ ἀνώτερες ἀπὸ ἐκείνες τῆς σαξονικῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τῆς αυτόνομης –κατὰ τὰ ἄλλα– πόλης, ἀκόμη καὶ σε θέματα γιὰ τὰ ὁποῖα ἡ διοικητικὴ τῆς αυτοτέλεια ἦταν κατοχυρωμένη δεσμικά⁵.

1. Δηλ. χονδρικῶς.
2. Grationalia Commissio: «χαριστική διάταξη»· ταυτίζεται στὴν πράξη μετὸν ὅρο *litterae patentales*, πού χρησιμοποιοῦσε παλαιότερα ἡ τρανσυλβανικὴ διοίκηση.
3. Προφορικά.
4. Ἄρθρο 5, βλ. ΕΚΣ, σσ. 381, 389.
5. Βλ. ὁ.π., σσ. 28, 44.

I/8

1698–1701(;)¹

χ. Ἰωάννη Αδάμη

976/φφ 177v-178r

Πρακτικό. Καταγγελία γιὰ τὴν κοπή φύλλων ἀπὸ τὸν «παλαιό κώδικα»².

⁴/Ὑπόμνημα κγ'.

⁵/ Ἄξιον μνήμης εἶναι καὶ τοῦτο νὰ γραφῇ μέσα εἰς ⁶/τὸν Κώδικα, ὅπου

τὸ εὐρίκαμεν Γραμμένον εἰς ἓνα ⁷/φύλλον ὡσὰν Πρωτεστάτιον³, τὸ ὁποῖον προσφωνεῖ πρ(ὸς) ⁸/ τοὺς Προεστοὺς τῆς Τιμίας Κομπάνιας εἰς τοῦτον τὸν τρόπον.

⁹/ Ἐντιμότατοι, Χρησιμώτατοι Πραγματευταί, ¹⁰/ κὺρ Στάθη, κὺρ Θόδη, κὺρ Σα-¹¹/ούλη {Ιωάννου}<Στράτου>.

¹²/ Ἐχει ὁ Κώδικας τῆς Κομπανίας μας μὲ τὴν ὁλότῃ ¹³/ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔως τὸ τέλος φύλλα 185 καθὼς ¹⁴/ τὰ ἔχουν σημαδεμένα ἀραδικῶς μὲ ἄμπακον, ¹⁵/ καὶ διὰ τὴν εὐρίσκονται μόνον φύλλα 179. ὥστε λεί-¹⁶/πονται φύλλα 6. Λοιπὸν ὅποι(ος) τὰ εὐγαλεν, ἢ τὰ ἔσχι-¹⁷/σεν, ἢ τὰ ἔκοψεν, νὰ ἔχη νὰ δίδῃ λόγον εἰς τὸ φοβε-¹⁸/ρὸν Κριτήριον τοῦ Μεγάλου Θεοῦ, ἀνίσως καὶ δὲν τὸ ¹⁹/ φανερῶσιν παρῶρησίᾳ, διατὶ ἀράδα τὰ ἔκοψε χωρὶς ²⁰/ εἰδήσιν τῆς Κοινότητ(ος).

// Καὶ νὰ τὸ ἡξεύρῃ πᾶς ἓνας, ποῖα φύλλα εἶναι εὐγαλ-²/μένα ἤτοι κομμέ-να, καὶ λείπονται, ἐν πρώτοις ³/ λείπει τὸ 20. φύλλον, ἔπειτα τὸ 25. τὸ 27. ⁴/ τὸ 44. τὸ 59. τὸ 85. καὶ τὸ 86⁴.

1. Ἡ χρονολογία αὐτὴ εἶναι πιθανότερη, διότι μετὰ 1698 καὶ 1701 ἦταν προε-στός ὁ πρῶτος, ὁ Στάθης Μίχου Σαφραντζής, καὶ πάρεδροι ὁ Θόδης Στάμου καὶ ὁ Σαούλης Στράτου (BAR mss. gr. 976, φ 34v), πρὸς τοὺς οὗς γίνεται ἡ καταγγελία.
2. Εἶναι ὁ κ. BAR mss. gr. 975.
3. Δηλαδή, γραμμένο σὲ λυτὸ φύλλο, σαν ἀγωγή –«μηνυτήρια ἀναφορά» θα λέγαμε σήμερα.
4. Ἡ ἀρίθμηση κατὰ φύλλο (ὄχι σελίδα) εἶναι τοῦ ἀρχικοῦ συντάκτη τοῦ «πα-λαιοῦ» κώδικα, Πάνου Ιωάννου (1652).

I/9

1745/I/–

976/φ 178r

χ. Ιωάννη Αδάμη

Πρακτικό. Δωρεά στὸν ναὸ τῆς Κ «διὰ μνημόσυνον».

⁵/ Ὑπόμνημα κδ'.

⁶/ Σημειώνομεν καὶ τοῦτο, ὡσὰν ἄξιον μνήμης, τὸ ⁷/ πῶς ὁ ἐντιμότατ(ος) κὺρ Κωνστας Στεφάνου Βηλα-⁸/ράς, ἐξ ἰδίας προαιρέσεως εὐτρέπισεν ἓνα Εὐ-⁹/αγγέλιον ἀργυροχρυσωμένον, καὶ τὸ ἀφιέρωσεν ¹⁰/ τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Ῥωμαίων Πραγματευτῶν τοῦ ¹¹/ Σιμπινίου, διὰ μνημόσυνόντου αἰώνιον, τοῦ ὁποῖου ¹²/ ἡ Ἐπιγραφὴ οὕτως ἔχ(ει):

¹³/ Τοῦτο τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον εὐτρέπισθη ἰδίᾳ δα-¹⁴/πάνῃ τοῦ Δούλου τοῦ Θεοῦ Κωνστα Στεφάνου τοῦ ¹⁵/ ἐξ Ἰωαννίνων, καὶ ἀφιερῶδῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ